

Ἐφῆρθε εὐγενέστατα πρὸς τοὺς ἐν Πρωσσίᾳ, μετὰ τὸ διάταγμα τῆς Νόντης, καταφυγόντας Γάλλους. Ἐπροστάτευσεν τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὰς ἐπιστήμας, καὶ ἀφῆκεν ἐν ἑκατομύριον ὑπάρχων εἰς τὸν Φρειδερίκον Δ'. ὅστις ἔλαβε πρῶτος τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας.

* *

Ὁ Φρειδερίκος Δ' διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ κατὰ τὸ 1688, ἀκριβῶς δύο αἰῶνας πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Φρειδερίκου Γ'.

Ἐχειροτονήθη δὲ Βασιλεὺς ἐν Καινιγσβέρῃ τῇ 18 ἰανουαρίου 1701.

Προσέσπειρε νὰ ἐνώσῃ τοὺς Δουθηρανούς καὶ τοὺς Καλδινιστάς, ὑπῆρξε καὶ αὐτὸς φιλόξενος διὰ τοὺς Γάλλους ἐξορίστους, ἐξωράτισε τὸ Βερολίον, ἱδρυσεν τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Καλῶν Τεχνῶν, τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἄλας καὶ τὴν Βασιλικὴν τοῦ Βερολίνου Ἑταιρίαν.

Ἔσχε σύζυγον πολὺ ἀνεπτυγμένην γυναῖκα, μαθητρίαν τοῦ Λαίβνιτζιου.

Ὁ τίτλος τοῦ Βασιλέως ἀνεγνωρίσθη αὐτῷ μετὰ τὴν εἰρήνην τῆς Οὐτράχτης.

Ἀπεβίωσε τῷ 1713.

* *

Τὸν Φρειδερίκον Δ' διεδέχθη ὁ Φρειδερίκος Γουλιέλμος Δ', ὅστις ἔζησε μέχρι τοῦ 1740.

Οἱ πόθοι τοῦ ἐστρέφοντο ἀποκλειστικῶς πρὸς τὰ ὄπλα.

Διέκοψε τὰ μεγάλα ἔργα, ἅτινα ὁ πατὴρ του εἶχεν ἀρχίσει, παρημέλησε τὰς σπουδὰς, ἐγκατέλειπε τὴν πολυτέλειαν τῆς Αὐλῆς, καὶ μόνον ἐφρόντισε περὶ τοῦ στρατοῦ.

Ἄσπασαι αἱ οἰκονομίαι, ἃς ἐπιήσαστο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ἐξωδεύοντο εἰς προμηθείας καλῶν ὄπλων καὶ εἰς αὐξησιν μισθοῦ εἰς τοὺς στρατιώτας, εὐρώστους καὶ ἀρειμανίους.

Τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου του διήρξατο ζωγραφίζων νέα σχέδια στολῶν διὰ τὸν στρατόν.

* *

Μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ Φρειδερίκου Β', ὅστις, δεκαεταετῆς μόλις, ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῷ 1740, ὑπῆρξε μεγίστη διαφορά χαρακτῆρος.

Ὁ Φρειδερίκος Γουλιέλμος Δ' δὲν εὐηρεστεῖτο διὰ τὴν κλίσιν ἣν εἶχεν ὁ υἱὸς του πρὸς τὰς φιλοσοφικὰς μελέτας.

Οἱ δὲ ὀπαδοὶ τοῦ στρατιωτικοῦ συστήματος, τοῦ ἐγκαινισθέντος ὑπὸ τοῦ Φρειδερίκου Γουλιέλμου Δ', ἐφοβοῦντο μὴ ὁ διάδοχος παραμελήσῃ τὰ ὄπλα, χάριν τῶν θεωρητικῶν φιλοσοφικῶν μελετῶν.

Αἱ πρῶται ὁμοίαι πράξεις του ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ φιλοσοφία του ἦτο πολὺ πρακτικῆ.

Τοῦτο ἐνόησε πολὺ ταχέως ἡ Μαρία Θηρεσία.

Πρῶτος νὰ λάβῃ τὰ ὄπλα ὅπως ἀποκρούσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Στέμματος ἀξιώσεις τοῦ συζύγου αὐτῆς, τοῦ Φραγκίσκου, ὑπῆρξεν ὁ Φρειδερίκος Β', ὅστις κατέλαβεν ἐν ἀκαρεὶ τὴν Σλεσσία καὶ διὰ τῆς ἐν Μόλβιτζ νίκης, τὴν ἐκυβίευσεν ὅλην τὴν ἀπρίλιον τοῦ 1741.

Ἐἴτα δὲ εἰσέβαλεν εἰς Μωραβίαν, καὶ, διὰ τῆς κατὰ τὸν μῆτιν 1742 νίκης τῆς Κζαζλάου, ἀφῆρεσε τοῖς Αὐστριακοῖς πᾶσαν ἐλπίδα περὶ ἀνακτήσεως τῆς Σλεσίας.

Ὁ Φρειδερίκος Β' συνωμολόγησε τὴν περὶ εἰρήνης συνθήκην μετὰ τῆς Μαρίας Θηρεσίας, τὴν κυρωθεῖσαν ἐν Βερολίνῃ τῇ 18ῃ ἰουλίου, ὑποχρεούμενος νὰ παύσῃ τὸν πόλεμον καὶ νὰ παραιτηθῇ πάσης κατὰ τῆς Αὐστρίας συμμαχίας.

Μετὰ τρία ἔτη, φοβούμενος μὴ ἡ ἔνωσις τῆς Αὐστρίας μετὰ τῆς Σαξωνίας διαφιλοσητήσῃ αὐτῷ τὴν κυριαρχίαν τῆς Σλεσίας, ἀνενώσεν ἐν Φραγκφούρτῃ τὴν μετὰ τὴν Γαλλίαν, τῆς Σουηδίας καὶ τοῦ Παλατινοῦ Ἐκλεκτορος συμμαχίαν.

Τοῦ πολέμου τότε ἐπαναληφθέντος μετὰ νεωτέρας θερμότητος, οἱ Πρωσσοὶ κατέλαβον τὴν Βοημίαν.

Διὰ τῶν νικῶν τῆς Φρινδβέργης καὶ τῆς Σόχρ, τῆς Κέσελορφ καὶ τῆς Δεσθης, ὁ Φρειδερίκος ἐπέβαλε τὴν εἰρήνην.

Κατὰ τὸν ἑπταετῆ πόλεμον, πολεμῶν κατὰ τῶν στρατευμάτων τῆς Γαλλίας, τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας, ὁ Φρει-

δερίκος Β' ἀνῆρξατο εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης. Ἡ δὲ Πρωσσία, μετὰ ὅ μόνον ἑκατομμυρίων κατοίκων, ἀνῆλθεν εἰς τὸν βαθμὸν Δυναμείως πρῶτης τάξεως.

* *

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φρειδερίκου Β', τῷ 1786, τὸν θρόνον διεδέχθη ὁ Φρειδερίκος Γουλιέλμος Β', ὁ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων βασιλεύσας, καὶ ἀποθανὼν τῷ 1797.

Ἦτο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατευμάτων τῶν συμμάχων, οἵτινες εἰσῆλθον τῷ 1792 εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος.

Διῆλθε δὲ πάλιν τὸν Ρῆνον τὸν ὀκτώβριον 1792, ἐνοήσας ὅτι οἱ σύμμαχοι ἐκράτουν αὐτὸν εἰς τὰ γαλλικὰ σύνορα, ὅπως μὴ διανεμῶνται τὴν νέαν λείαν μετ' αὐτοῦ.

* *

Ὁ διάδοχός του, Φρειδερίκος Γουλιέλμος Γ', ἔφερε τὸ Πρωσικὸν Στέμμα ἀπὸ τοῦ 1797 μέχρι τοῦ 1840,

Μετ' αὐτοῦ δὲ εἰσῆλθεν εἰς Παρισίους ὁ υἱὸς του Γουλιέλμος, ὅστις ἐπολέμησεν εἴτα παρὰ τῷ πλευρῷ τοῦ ἐν Βατερλώ.

* *

Ὁ πρῶτος υἱὸς τοῦ Φρειδερίκου Γουλιέλμου Γ' διετέλεσε Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας ἀπὸ τοῦ 1840 μέχρι τοῦ 1861.

Αἱ ἀναμνήσεις τῶν τελευταίων 48 ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ Φρειδερίκου Βουλιέλμου Δ' μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ διαδόχου του, εἶναι πρόσφατοι εἰς τὴν μνήμην ἑκάστου, καὶ περιττὸν θ' ἀπέβαινε πᾶσα αὐτῶν ἀνακεφαλαίωσις.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐπταετίς ὄρφανῆ ἀνετρέφετο ὑπὸ τῆς θείας τῆς.

Ὅτε δὲ μετέβη μετ' αὐτῆς εἰς φιλικὴν οἰκίαν, εἶδεν ἐν τῷ κοιτῶνι κλίνην διπλὴν ἐρωτᾷ λοιπὸν τὴν οἰκοδέσποιναν, δεικνύουσα τὴν κλίνην·

— ἌἘκεῖ κοιμᾶσθε ; »

— ἌΜάλιστα . »

— ἌΚαὶ ὁ κ. Β. ; »

Ἡ ἐρώτησις ἦτο πολὺ δυσχερῆς, ἀλλ' ἡ κυρία ἀπεκρίνατο μετὰ φιλαληθείας·

— ἌΚαὶ ἐκεῖνος ἐκεῖ . »

— ἌΑὐτὸ πρέπει νὰ τὸ διηγηθῶ εἰς τὴν θείαν μου Κυττάξατε, χθὲς ἐφοβοῦμην, διότι ἡ Μαρία δὲν ἦτο εἰς τὸ σπῆτι καὶ ἐχώθηκα κρυφὰ εἰς τὸ κρεββάτι τοῦ ἀδελφοῦ. Ἡ θεία ἤλθε νὰ κοιμηθῇ μαζί μας καὶ τότε λέγει, ὅτι δὲν πρέπει πλέον νὰ πηγαίνω εἰς τὸ κρεββάτι τοῦ Λουδοβίκου, διότι δὲν ἀρμόζει εἰς κοράσιον νὰ κοιμᾶται εἰς τὴν κλίνην ἐνὸς νέου. Καὶ σεῖς ὁμως εἴσθε πλέον μεγάλη καὶ κοιμᾶσθε εἰς τὴν κλίνην τοῦ κ. Β. ! »

Ἐν ᾧ δ' ἔλεγεν ταῦτα, ἡ Μάρθα ἐβλεπε συγχρόνως τὴν κυρίαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μετὰ τόσης περιεργείας, ὥστε περιελθούσα ἡ κυρία εἰς κμηχανίαν, ἐβοήθησεν ἑαυτὴν στρέψασα τὴν προσοχὴν τοῦ παιδίου εἰς ὠραῖόν τι ἄνθος.

* *

Τὸ αὐτὸ τρομερὸν παιδίον περιήγαγεν ἐν ἔτος πρὸ τούτου τοῦ γεγονότος τὴν θείαν αὐτῆς εἰς φοβερὰν ἀμηχανίαν. Ἡ θεία ἔλαβε παρὰ τοῦ ἱατροῦ πικρὰ καταπότια, ὅτε κατέπινε τὸ πρῶτον τὸ μὲν καὶ ἐκ δυσαρεσκείας, τὸ δὲ καὶ χάριν ἀστειότητος, εἶπε· ἌΝὰ τὸν πάρ' ὁ διάβολος τὸν ἱατρόν. » Ἡ Μάρθα δὲν εἶχεν ἄλλο νὰ πράξῃ ταχύτερον, ἢ νὰ φωνάξῃ εἰς τὸν ἱατρόν, ὅτε ἤλθεν οὗτος πρὸς ἐπίσκεψιν πάλιν.

ἌἩ θεία εἶπε· νὰ πάρ' ὁ διάβολος τὸν ἱατρόν. »